

§ 6.

Lovens § 15 affattes saaledes:

„I det Omfang, det skønnes nødvendigt af Hensyn til denne Lovs Bestemmelser, kan Kredit- og Hypotekforeningernes enkelte Serier (Afdelinger) med Indenrigsministerens Samtykke — efter Gennemførelse af de i saa Henseende fornødne Statutændringer — optage midlertidige Laan med den Retsvirkning, at Laangiverens Krav i Tilfælde af Retsforfølgning gaar forud for al anden Gæld, og at de til Serien (Afdelingen) udstedte Panteobligationer, saa længe saadanne Laan ikke er fuldt indfrieede, ikke gyldigt skal kunne afhændes eller pantsættes eller gøres til Genstand for Retsforfølgning fra Trediemands Side.“

§ 7.

I Lovens § 18 ændres Ordene: „Aaret 1932“ til: „Marts Maaned 1933“.

§ 8.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Samtidig ophører Lov Nr. 176 af 17. Juni 1932 om Ændringer i Lov Nr. 172 af 16. Juni 1932 at gælde.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da Afsætningsmulighederne for Landbrugets Produkter og Salgspriserne paa disse ikke i en for dette Forhold afgørende Grad er forbedrede siden Vedtagelsen af Loven af 16. Juni 1932 om Betalingshenstand for Ejere af Landbrugsejendomme, Fiskere, Haandværkere, Handlende og Lønarbejdere, maa Regeringen i Haab om yderligere Bedring af Konjunkturerne finde det rimeligt, at der gives Skyldnere, hvis Forhold iøvrigt gør det forsvarligt, Adgang til, saafremt Fordringshaveren maatte være uvillig til at indrømme fornøden Henstand, ved Henvendelse til Amtsudvalgene at opnaa Henstand med forfaldne Terminsydelser, ogsaa for den tredje halvvaarlige Termin fra og med 11. Juni Termin 1931.

Regeringens Overvejelser i saa Henseende har ogsaa været bestemt af, at det maa skønnes at være en Ubillighed, om der ikke gaves saadan Adgang til Betalingshenstand for Skyldnere, der har maattet opbruge deres økonomiske Reserver til Betaling af Terminsydelserne pr. 11. Juni Termin 1931 og den følgende Termin, og som ved at opfylde deres Forpligtelser i disse Terminer har vist sig i Besiddelse af en

økonomisk Modstandskraft, der ikke giver dem mindre Krav paa Lempelser, indtil Forholdene maatte bedre sig.

Til § 1.

Det har været Genstand for Tvivl, hvorvidt Tinglysning angaaende Henstandsgivelse var nødvendig for Panterettens Bevarelse. Under Hensyn til, at Lovbestemmelsen kun er en Udvidelse af den en Panthaver ved Tinglysningslovens § 40, 4. Stk., indrømmede Fortrinsret i Forhold til de efterstaaende Panthavere, er Tinglysning efter Justitsministeriets Skøn ikke nødvendig for Panterettens Bevarelse, og herom har man paa Grund af den tilstedeværende Usikkerhed ment at burde gøre en udtrykkelig Tilføjelse.

Imidlertid maa det erkendes, at det i visse Tilfælde, hvor Skyldneren har udstedt særligt Skylddokument for den skyldige Ydelse, og hvor et saadant Dokument af Fordringshaveren ønskes benyttet som Basis for Optagelse af Laan, kan være ønskeligt eller nødvendigt, at der staaer Adgang aaben for Tinglysning af Dokumentet. For i disse Tilfælde at udelukke